

Biro: 645 10.1.2012

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.96 (r1) din 21/04/2006 Republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.736 din 12/11/2008 privind Statutul deputaților și al senatorilor

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.96 (r1) din 21/04/2006 Republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.736 din 12/11/2008 privind Statutul deputaților și al senatorilor, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B645 din 14.12.2011,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.49 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, în sensul pierderii dreptului de pensie de serviciu pentru deputații și senatorii condamnați definitiv pentru anumite infracțiuni.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.c) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.65 alin.(2) lit.j) din Legea fundamentală, competența de adoptare a legii revine Camerelor reunite.

2. Precizăm că soluția legislativă propusă, respectiv introducerea unui nou alineat în cuprinsul art.49 din Legea nr.96/2006, nu poate fi promovată, întrucât acest articol a fost **abrogat în mod expres** prin Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Prin

urmare, în prezent, nu mai este posibilă nicio intervenție legislativă asupra art.49 din Legea nr.96/2006.

3. În ceea ce privește fondul reglementării propuse, precizăm că sancțiunea pierderii dreptului la pensie al deputaților și senatorilor în cazul condamnării definitive pentru anumite infracțiuni nu ar putea fi instituită în cuprinsul nici unui act normativ, întrucât o astfel de soluție legislativă ar fi neconstituțională în raport cu dispozițiile art.47 alin.(2) din Legea fundamentală. Prevederea expresă a dreptului la pensie în Constituție face ca acesta să constituie un drept fundamental a cărui consacrare, așa cum a subliniat Curtea Constituțională prin Decizia nr.872/2010, impune statului anumite obligații constituționale. Astfel cum a reținut Curtea în această decizie, **„dreptul la pensie este un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, acesta fiind obligat prin lege să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat procentual raportat la nivelul venitului realizat. Corelativ, se naște obligația statului ca în perioada pasivă a vieții individului să îi plătească o pensie al cărei quantum să fie guvernat de principiul contributivității, cele două obligații fiind intrinsec și indisolubil legate. Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile vărsate de către aceasta la bugetul asigurărilor sociale de stat în temeiul principiului contributivității și de a asigura mijloacele de subzistență a celor ce au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.). Astfel, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale.**

Deși sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau asupra fondurilor de asigurări sociale (Decizia Curții Constituționale nr.861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.45 din 22 ianuarie 2007), acestea îndreptățesc persoana care a realizat venituri și care a plătit contribuția sa la bugetul asigurărilor sociale de stat să beneficieze de o pensie care să reflecte nivelul veniturilor realizate în perioada activă a vieții”.

Mai mult decât atât, potrivit deciziei Curții, **„contributivitatea, ca principiu, este de esența dreptului la pensie”.** Având în vedere

conținutul principiului contributivității în organizarea și funcționarea sistemului public de pensii, consacrat de art.2 lit.c) din Legea nr.263/2010, potrivit căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, iar **drepturile de asigurări sociale se cuvin în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite**, așa cum de altfel a subliniat și Curtea Constituțională în Decizia susmenționată, „*derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei rezultat în urma aplicării acestui principiu, afectează substanța dreptului la pensie*”.

Întrucât art.6 pct.II din Legea nr.263/2010 prevede că **persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă (deci și deputații și senatorii), sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, pe durata mandatului**, o dispoziție prin care această categorie de persoane ar pierde dreptul la pensie ar fi, deci, neconstituțională în raport cu dispozițiile art.47 alin.(2) din Legea fundamentală.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ELIESCU

București

Nr. 14 / 09.01.2012

Lege privind Statutul deputaților și al senatorilor

1 republicare cu renumerotare M. Of. nr. 763/12 nov. 2008
Lege privind Statutul deputaților și al senatorilor

2 modificări prin L. nr. 118/2010 M. Of. nr. 441/30 iun. 2010 *se reduce cu 25% suma forfetară prevăzută la art. 38 alin. (1)*
Lege privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Prevederile art. 1-3, art. 5, art. 6 alin. (1), precum și cele ale art. 9-14 se aplică până la 31 decembrie 2010. De la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma "pensie socială minimă garantată" se înlocuiește cu sintagma "indemnizație socială pentru pensionari". Se mai reduce cu 25% și următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: d) cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană și, respectiv, valoarea financiară anuală a normelor de echipare, precum și valoarea financiară a drepturilor de echipament; e) compensația lunară pentru chirie. Valoarea drepturilor/cheltuielilor cu asistența medicală, medicamente și proteze aferente personalului propriu, pentru care legislația în vigoare la data publicării prezentei legi prevede decontarea integral de la bugetul de stat, bugetele de asigurări sociale, bugetele locale sau, după caz, bugetele fondurilor speciale, se reduce cu 25%. Prevederile art. 1 și 2 se aplică și personalului din cadrul Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

3 modificări prin L. nr. 263/2010 M. Of. nr. 852/20 dec. 2010 *abrogă, la 1 ianuarie 2011, art. 49-51*
Lege privind sistemul unitar de pensii publice

Notă: v. Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale devine Casa Națională de Pensii Publice

4 modificări prin L. nr. 284/2010 M. Of. nr. 877/28 dec. 2010 *abrogă art. 41 alin. (6)*
Lege-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice